

ת"ד 1947/08/13 - מדינת ישראל נגד שרלי חזיזה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 1947-08-13 מדינת ישראל נ' חזיזה
בפני כב' השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שרלי חזיזה

הנאשמים

הכרעת דין

רקע כללי -

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה הגורמת נזק בניגוד לסעיף 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"); אי ציות לאור אדום ברמזור בניגוד לסעיף 22 (א) לתקנות; נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62 (2) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודה.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 01/03/13, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג הונדה, ברחוב העצמאות לכיוון הצומת עם רחוב ג'ו אלון בעיר באר שבע (להלן: הצומת).

באותה עת נהגה ענת נאור ברכב מסוג יונדאי (להלן - הרכב המעורב), ברחוב ג'ו אלון לכיוון הצומת.

המדינה טוענת כי הנאשם גרם לתאונת דרכים בכך שנהג רכבו ברשלנות לתוך הצומת, חצה את קו העצירה כאשר ברמזור בכיוון נסיעתו דלק אור אדום, וחסם דרכו של הרכב המעורב אשר הגיע מימינו.

כתוצאה מכך פגע הרכב המעורב עם חזיתו ברכב הנאשם ונגרמה התאונה כתוצאה ממנה נחבלו בגופם הנאשם ונהגת הרכב המעורב. כן ניזוקו שני כלי הרכב.

עדויות -

מטעם התביעה העידו: רס"מ יעקב פרטוש - בוחן תאונות דרכים, את"ן נגב (ע.ת/1); גרימברג בר - עדת ראייה (ע.ת/2); הגב' נאור ענת - נהגת הרכב המעורב (ע.ת/3); מטעם ההגנה בחר הנאשם שלא להעיד בבית המשפט וכן ויתר ב"כ הנאשם על חקירת עורך התעודות הרפואיות ביחס לע.ת/6 והסכים להגשתן. הצדדים ויתרו על עדותה של עדת הראייה אבלין גמוב.

תשובת הנאשם לאישום -

בתשובתו לכתב האישום, הודה הנאשם בעובדות 1,2,5 וכפר בעובדות 3,4 בכתב האישום. **משמעות** - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום למעט כפירתו בתקינות מערכת הרמזורים ובאחריותו לגרימת התאונה.

תמצית פרשת התביעה:

ע.ת/1: משרת כבוחן תאונות באת"ן נגב, הוגשו מטעמו: דו"ח בוחן (ת/1); סקיצה (ת/2); דו"ח נזק (ת/3); הודעת נהג תחת אזהרה (ת/4); לוח תצלומים הכולל 22 צילומי צבע (ת/5).

העד אישר כי טענת הנאשם באשר לכיוון נסיעתו הייתה כי הגיע מכיוון נווה זאב על רחוב ג'ו אלון ופנה שמאלה לרחוב ירושלים.

העד אישר כי על כיוון נסיעתו של הנאשם למד מעדויות של שתי עדות ראייה (ילדות בנות 13).

העד אישר כי במקום קיימות מצלמות אבטחה של העיריה וכאשר פנה לעירייה לבקש העתק מצילום הוידאו של התאונה, נמסר לו כי המצלמות לא היו מכוונות והתאונה לא הוקלטה.

העד ציין כי ביצע "פעולת שחזור" במסגרת החקירה עם עדות הראייה וכך ערך איתן "סקיצת הסבר" בזירת התאונה עצמה.

לטענת העד, העדות הילדות דיברו על מצב המופע ברמזור מכיוון הנהגת המעורבת ולא דיברו על מצב המופע ברמזור מכיוון הנאשם.

בחקירה החוזרת, הדגיש העד כי מסקנותיו התבססו על עדויות העדות ה"ניטרליות" של עדות הראייה שכן ביחס לעדות הנאשם מול עדות הנהגת המעורבת, המדובר בסיטואציה של "גרסה מול גרסה".

בסעיף המסקנות ב-ת/1, ציין העד את המסקנות הבאות:

- **פרטי (א) הוזז ממקומו על ידי אביו של הנהג לאחר התאונה.**
- **במהלך הטיפול בזירה, טענה בפניי אמו של נהג פרטי (א) כי היא זאת שנהגה ברכב בזמן התאונה ואף מסרה על כך עדות.**
- **נהג פרטי (א), היה נוכח במקום התאונה, בזמן שאמו טענה שהיא הנהגת ולא הגיב על כך.**
- **לטענת נהג פרטי (א) עזב את מקום התאונה טרם הגעתי לזירת התאונה, אך בתמונות 5 ו 6 נראה הנהג בסמוך לאביו.**
- **בעדותן של הנערות, מסרו כי פרטי (א) הגיע מכיוון העצמאות.**
- **לטענת נהג פרטי (א) הגיע מכיוון נווה זאב ופנה שמאלה.**
- **הנזקים ברכבים מתאימים לכיוון הגעתו של פרטי (א) מכיוון נווה זאב.**
- **הגורם לתאונה: אי ציות לרמזור אדום.**

מת/2 - ניתן ללמוד כי נקודת האימפקט היתה קרובה לכביש המוביל לתחילת רחוב שדרות ירושלים מכיוון רחוב העצמאות.

ע.ת/2 (גרינברג בר):

הולכת רגל, עדת ראייה לתאונה. הוגשה באמצעותה סקיצה (ת/6).

לשאלה - מאיפה הגעתם? השיבה העדה: **"המשחררים לכיוון פארק רמב"ם"**.

העדה תיארה את שארע בדרך כדלקמן: **"הלכתי עם חברה שלי אבלין גמוב מהמשחררים לפארק רמב"ם לנו היה רמזור אדום ולה היה ירוק. במעבר חציה לנו היה אדום ולזאת שנסעה שהיה לה את התאונה היה את**

האפשרות לנסוע ואז חיכינו ואז היא המשיכה לנסוע ואז הייתה התאונה. הוא התנגש בה (מצביעה על הנאשם) ואז התקשרתי למד"א ולמשטרה" (פרוטוקול מיום 04/02/14 עמוד 8 שורות 1-4).

לשאלה מה קרה בהמשך- השיבה העדה: **"מד"א והמשטרה הגיעו ההורים של הנאשם ניסו לשחד את אחד השוטרים. האבא של הנאשם או האמא אמרו לבעלה של זו שנפגעה אל תעשו סיפור והם אמרו כן נעשה מזה סיפור. כמה דקות אחרי שהתאונה קרתה אז הם הלכו לאחד השוטרים והם אמרו נשלם על זה והכל. הם אמרו את זה לשוטר. השוטר לא הסכים הוא היה אדיש אליהם הם התחילו קצת טיפה לתקוף את השוטר אני לא זוכרת מה הם אמרו בדיוק אבל אני זוכרת שזה מה שקרה"**

(פרוטוקול מיום 04/02/14 עמוד 8 שורות 5-10).

לשאלה מי ערך את הסקיצה? השיבה העדה - פרטוש והוסיפה כי לא עשתה זאת לבד.

העדה הופנתה לסקיצה ונשאלה - אם היא מזהה איפה עמדה בזמן התאונה? לכך השיבה: **"אני מצביעה על מעבר חציה שנמצא ליד משולש שמצויר במרכז הסקיצה כמקום בו עמדתי. הנהגת הגיעה משמאל לכיוון עמידתי והיה בכיוונה ירוק. אני לא יודעת איזה רמזור היה לנאשם ואני לא זוכרת במדויק מאיזה כיוון הוא הגיע זה היה לפני שנה"** (פרוטוקול מיום 04/02/14 העמוד 8 שורות 16-19).

העדה מסרה כי הרמזור מכיוון הנהגת המעורבת היה ירוק.

העדה אישרה כי היא וחברתה הגיעו למקום האירוע ונפגשו עם החוקר פרטוש.

העדה מסרה כי מי שצייר את הסקיצה היה פרטוש והוא גם צייר את כיווני הנסיעה בהתאם להסבר שמסרה.

העדה ציינה כי ראתה כי מכיוון נסיעת הנהגת המעורבת הרמזור היה ירוק וגם ראתה את ההתנגשות.

עוד מסרה העדה כי היא ואבלין נחקרו בשטח בתוך רכב, כל אחת נתנה עדות בנפרד, אך את הסקיצה ערכו שתיהן עם החוקר.

בחקירתה החוזרת, ציינה העדה כי החוקר שאל אותה שאלות ברכב. ולגבי הסקיצה אישרה כי הייתה נוכחת בזמן שהחוקר ערך את הסקיצה.

לשאלת בית משפט - מאיפה פרטוש ידע מה לצייר בסקיצה בכלל? השיבה העדה: **"כי אמרתי לו איפה כל דבר נמצא, הראתי לו את הסביבה ציירתי לו את זה"** (פרוטוקול מיום 04/02/14 עמוד 11 שורות 5-6).

העדה התבקשה על ידי בית משפט, להסביר את מיקום הרמזור עליו דיברה: "הרמזור שנמצא על אי התנועה הארוך שמימין לגביו יש חץ עם כיתוב זה הרמזור של הנהגת בתאונה והוא שהיה ירוק. איפה שאני מצביעה על אי התנועה הארוך שמשמאל, יש רמזור נוסף שזה הרמזור שקשור לחציה שלי" (פרוטוקול מיום 04/02/14 עמוד 11 שורות 8-12).

העדה מסרה כי ברמזור שהיה להולכי הרגל דלק אור אדום.

ע.ת.3 (הגב' נאור ענת):

נהגת הרכב המעורב. הוגשו תעודות רפואיות (ת/7).

העדה תיארה את התרחשות התאונה כדלקמן: "זה היה יום שישי ב-1.3.13 אני נסעתי בדרך המשחררים, הגעתי לכביש גו אלון היה לי אור ירוק ברמזור ובדרך כלל שאני מגיעה לאור ירוק גם כשהוא ירוק אני תמיד מאטה. הייתי במהירות של 50 קמ"ש לערך כמובן שראיתי באמת שהצומת פנוי נסעתי ופתאום הרגשתי מצד שמאל שלי בום ומשם מחזה מזעזע. הילד הנער החמוד הזה נסע באדום ופשוט נכנס בי הוא נסע במהירות כל כך מופרזת אם הוא לא היה נוסע במהירות אני מניחה כי הנזק היה הרבה יותר מזערי.הזמינו אמבולנס, עוברי אורח האמבולנס הגיע אחרי שהאמבולנס הגיע גם האבא של הבחור שהיה אשם בתאונה הגיע ואמר בואי נפתור את זה בצד בואי נפתור את זה ביננו זה בסה"כ נזק של 5,000 ₪. הפראמדיק ראה שהוא פשוט מתנכל אלי הוא ניסה לא לערב משטרה, הוא ביקש שאני לא אעלה לאמבולנס ושנסדר את זה ביננו. הפראמדיק אמר תקשיב תן לה לעשות מה שהיא רוצה אל תקשה עליה. אני התקשרתי לבעלי. בעלי כמובן בא, אני עליתי לאמבולנס מפה הבנתי כי האבא ניסה לשכנע" (פרוטוקול מיום 04/02/14 עמוד 12 שורות 21-31).

העדה מסרה כי מי שנהג ברכב המעורב היה "הילד הנאשם" וכן אישרה כי לא הייתה לה כל היכרות מוקדמת עם העדה (ע.ת.2) שהעידה בבית המשפט.

בחקירתה הנגדית, אישרה העדה כי לא ראתה איזה אור היה ברמזור בכיוון הנאשם והיא אינה יודעת מהיכן הגיע, אלא רק שהגיע משמאלה.

העדה מסרה כי המתינה ברכב עד הגעת האמבולנס והתפנתה מהמקום על ידי הפרמאדיקים.

העדה אישרה כי הנאשם לא דיבר איתה בשום שלב.

6. סקירת פרשת ההגנה:

עדות הנאשם:

הנאשם ויתר על זכותו להעיד בבית המשפט כך שגרסתו נשענת על ההודעה שמסר במשטרה ביום 10/03/13 (ת/4). כמו כן, מסר הנאשם עדותו לאחר שנועץ עם עורך דינו.

הנאשם תיאר את התרחשות התאונה כדלהלן: **"אני הייתי בנווה זאב, יצאתי מנווה זאב המשכתי ישר אחרי הכיכר לכיוון הצומת של התאונה. הייתי בנתיב השמאלי עברתי בירוק מלא, מצד ימין מכיוון העיר הרכבים עמדו, לקחתי שמאלה ובאמצע הצומת, נכנסו בי. אני יצאתי מהאוטו והלכתי לאישה, שאלתי אותה אם הכל בסדר והיא אמרה לי בסדר, אנשים שהיו במקום הביאו לה מים. אני התקשרתי להורים שלי ואמרתי להם שנכנסו בי, בא נהג אמבולנס, הוא בא לאישה קודם לא יודע מה הוא אמר לה, אחר כך הוא בא אלי ושאל אותי אם אני רוצה להתפנות, אני אמרתי לו שאני חייל והוא אמר לי תלך לחר"פ. בזמן הזה ההורים שלי באו הנהגת כבר התפנתה, חיכינו איזה שעה וחצי למשטרה ואני כבר הרגשתי כאבים ונסעתי לחר"פ ואמא שלי אמרה לי את תדאג אני יחליף את הפרטים ומה שצריך לעשות" (ת/4 שורות 2-8).**

הנאשם הודה בעצם הנהיגה ולא ידע להסביר מדוע אמו מסרה לחוקר שהיא נהגה.

הנאשם שלל כי ראה את החוקר בזירת התאונה.

הנאשם פירט את הפעולות שביצע כשהגיע לצומת: **"הגעתי לצומת, הייתי בנתיב השמאלי, לפנייה שמאלה, הייתי במהירות של 40 עד 50 קמ"ש, ברמזור שלי לפנייה היה אור ירוק ואני המשכתי בנסיעה רצופה ופניתי שמאלה ואז בום, היא נכנסה בי" (ת/4 שורות 26-28).**

הנאשם מסר שהוא היה הרכב הראשון ולא נסעו לפניו רכבים ומאחורי היה רכב שעשה פרסה או המשיך.

לטענת הנאשם, עזב את מקום התאונה לאחר שעה וחצי מקרות התאונה, ממש בדיוק שהמשטרה הגיעה.

העד מסר כי בזמן התאונה הרמזורים בכיוון שלו היו תקינים. וכאשר לו היה ירוק שמאלה, היה ירוק גם לרכבים שנסעו ישר.

דין ומסקנות:

אף שהמדינה הציגה דוח בוחן הכולל מסקנות באשר לדרך התרחשות התאונה, מסקנות הנשענות על עדות של עדת ראייה ישירה לתאונה עצמה, לא הציגה ההגנה בטעמה כל חוות דעת נגדית הסותרת מסקנות אלה.

גם הנאשם עצמו, בחר שלא למסור גרסה בפני בית המשפט, לא להתמודד עם חקירה נגדית של התובע, ולמעשה הותירה ההגנה את ראיות התביעה ללא כל כרסום וללא כל ספק המגיע לכדי ספק סביר, כפי שיוסבר בהרחבה להלן:

ע.ת/1 (בוחן המשטרה) הגיע למסקנתו באשר לקרות התאונה בהסתמך על הממצאים שאסף מזירת התאונה (נקודת אימפקט, שדה ראייה והנזקים ברכב המעורבים) אך במיוחד בהסתמך על עדותן של שתי עדות ראייה ועדות הנהגת ברכב המעורב.

ע.ת/1 - ציין בחוות דעתו (ת/1) כי הרמזורים בצומת פעלו באופן תקין (סעיף 12 בת/1). הנאשם מנגד כפר בתקינות הרמזורים אך בא כוחו נמנע מלשאל את ע.ת/1, בחקירתו הנגדית, שאלות לעניין זה והדבר היחיד שנשאל העד היה - האם בדק את סדר הפאזות.

ההגנה לא הציגה כל ראיה הסותרת את קביעת הבוחן המשטרתי כי הרמזורים ביום התאונה פעלו באופן תקין.

אף לא אחד מהמעורבים בתאונה טען בחקירתו כי הרמזורים לא פעלו כשורה - הנאשם בחקירתו במשטרה נשאל מפורשות לעניין זה ואף השיב בהרחבה כי הרמזורים היו תקינים ומכיוון נסיעתו לגרסתו הרמזור היה ירוק. איש לא טען לרמזורים מהבהבים צהוב (כפי שמתרחש בצומת בו הרמזורים לא תקינים).

גם עדותה של ע.ת/2 מהווה חיזוק לגרסת התביעה, לפיה מערכת הרמזורים פעלה כסדרה, שכן ציינה העדה מפורשות כי כאשר בכיוון חצייתה דלק אור אדום, מכיוון נסיעת נהגת הרכב המעורב - דלק אור ירוק - מה שמאשש את קביעת הבוחן ביחס לתקינות הרמזורים. להדגיש כי מדובר בעדת ראייה ניטרלית אשר אין לה כל נגיעה למי מהנהגים המעורבים בתאונה.

אני מחליט לקבל באופן מלא את קביעתו של ע.ת/1 לפיה בצומת נשוא התאונה פעלה מערכת רמזורים תקינה.

אין כל צורך בעיני בתע"צ תקינות נוסף מעבר לקביעתו של ע.ת/1 בדוח הבוחן כי מערך הרמזורים בצומת היה תקין. המדובר בקביעה של עד מקצועי. העד הוכשר לחקור זירות תאונה, וביכולתו המקצועית לקבוע בעצמו תקינות מערכת רמזור כאשר נוכח הוא בעצמו בזירת תאונה.

לו בוחן אינו מצוי בזירה לאחר תאונה, או אז יזדקק הוא גם לתע"צ תקינות אם וכאשר יכפור נאשם בתקינות מערכת רמזורים.

כאשר מגיע בוחן בעצו לזירה לאחר תאונה, די בעיני בקביעתו המקצועית המבססת את תקינות מערכת הרמזורים, כדי שהנטל להראות אי תקינות, יועבר לכתפי הנאשם.

חזקה כי לו הייתה תקלה ביום האירוע במערכת הרמזורים, הייתה פועלת ההגנה להבאת ראיה ביחס לתקלה זו ממרכז בקרת הרמזורים של עיריית באר-שבע, כפי שנעשה בעשרות תיקים אחרים המתנהלים מדי יום בבתי משפט לתעבורה ברחבי ישראל.

ההגנה לא סתרה בכל דרך את קביעת הבוחן המשטרתי ביחס לתקינות הרמזורים, לא חקרה את הבוחן המשטרתי בחקירתו הנגדית ביחס לקביעתו בסעיף 12 של ת/1, למעט בנושא סדר הפאזות של מופע הרמזור, ולא הביאה כל ראיה המטילה ספק ולו קל בקביעת הבוחן.

בנסיבות אלה, אני קובע כי המדינה הוכיחה את תקינות הרמזורים בצומת מעבר לכל ספר סביר.

עדוּתָהּ של העדה - בר גרימברג (ע.ת/2):

המדובר בעדת ראיה בת 14, שאין לא כל נגיעה למי מן המעורבים בתאונה. עדה זו מסרה גרסתה במשטרה והעידה גם בבית המשפט בפני.

אדגיש כי לא בכל יום זוכה בית המשפט לשמוע עדות המותירה רושם כה ברור וחד על בית המשפט.

לא פעם מעיד עד בפני בית המשפט, לגביו מתלבט בית המשפט בסוף עדותו, האם המדובר בעדות הנגועה באינטרס? האם רק חלק מהעדוּת אמין ו"מהולה" היא בפרטים שאינם נכונים מתוך מניע כזה או אחר?

לא כך היה בפרשה זו !

עדה זו מסרה בעיני עדות חד משמעית, בהירה, נטולת כל אינטרס לתמוך בצד כזה או אחר לתיק.

העדה העידה בצורה אמינה, קוהרנטית וברורה שאינה משתמעת לשתי פנים.

עדה זו דבקה בגרסתה לפיה, הבחינה כי מכיוון נסיעת הרכב המעורב (בו נהגה ע.ת. 3) דלק אור ירוק ברמזור בעת הכניסה לצומת והתרחשות התאונה ומכיוון רמזור מעבר החצייה בו עמדה דלק אור אדום.

ביחס לסקיצה שערך עמה בוחן התנועה, דאגה העדה לציין לא אחת, ובבטחון מלא כי הנחתה את הבוחן היכן עמדה בעת התרחשות התאונה, מקום התאונה, והיכן עמדה נהגת הרכב המעורב. העדה הדגישה אף בפני בית המשפט כי הבוחן שרטט את הסקיצה בהתאם להנחיות שלה ולדברים שמסרה לו. כך שכל ניסיון מצד ההגנה לקעקע את עדותה ולנסות להוכיח כי הבוחן צייר את הסקיצה כפי העולה על רוחו - נדחה על ידי.

אני דוחה גם את טענת ההגנה לפיה עדותה של ע.ת. 2 נעדרת כל קבילות בשל אי עמידת ע.ת. 1 בתנאי עדות קטין בהתאם לקבוע בסעיף 9 א לחוק הנוער (שפיטה ענישה ודרכי טיפול) תשל"א-1971.

ראשית - דיני הראיות עברו לפני שנים מכללי קבילות לכללי משקל, ואין נפקות ממשית לטענה לפיה אי עמידה דווקנית

בכללי קבלת העדות הופכת את העדות עצמה לבלתי קבילה.

שנית - מאחר ואין בידי בית המשפט כל ראיה לדרך קבלת העדות מע.ת. 2, הרי שלא ברור לחלוטין על מה נשענת טענת ההגנה לפיה לא עמדה המשטרה בכללים אלה.

לו היה הבוחן נחקר בחקירתו הנגדית ביחס לטענה זו של ההגנה, הרי שיכולה הייתה ההגנה להישען על טיעון זה.

מצד אחד נמנעה ההגנה מלחקור הבוחן בכיוון זה, ומצד שני מבקשת היא להישען על חזקת אי תקינות המעשה המנהלי - טענה שהיא הפוכה לתפיסה המקובלת לפיה קיימת חזקת תקינות המעשה המנהלי של הרשות המבצעת.

אנ ג דוחה את טענת ההגנה ביחס להיעדר משקל של המוצג ת/6 כתוצאה משרטוטו בנוכחות עדה נוספת.

ע.ת. 2 הסבירה בתשובה לבקשת הבהרה של בית המשפט את הדרך בה שרטט הבוחן לפי הסברה שלה את ת/6.

די בהסבר זה בכדי לתת לראייה זו משקל מלא כעדות וכמסמך המתאר באמצעות סקיצה את עדותה של עדה זו בפני ע.ת. 1 בזירת התאונה (הגם שעדה נוספת נכחה בזמן הסברה של ע.ת. 2)

אני נותן לעדותה של ע.ת. 2 משקל מלא בתיק זה, וקובע כי עדותה מתארת בצורה ישרה ואמינה את אשר התרחש בתאונה נשוא תיק זה.

בעדות זו של ע.ת. 2, תומכת עדותה של הנהגת המעורבת, ע.ת. 3.

עדה זו הן בחקירתה במשטרה והן בבית המשפט העידה באופן ברור ונטול כל סתירות.

עדה זו תיארה בהרחבה ובפירוט את התרחשות התאונה ואת שאירע לאחריה. העדה אף מסרה באופן הוגן כי לא הבחינה באור שדלק מכיוון נסיעת הנאשם והיא אינה יודעת את כיוון נסיעתו. עדותה הייתה קוהרנטית ונתנה חיזוק ראייתי לעדות העדה האובייקטיבית (ע.ת. 2).

לעומת מערך ראיות יציב, ברור ונטול סתירות שהציגה התביעה, בחרה ההגנה שלא להעיד את הנאשם בבית המשפט ולפי סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] - **"הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה"**.

אם לא די באפשרות של חיזוק של ראיות התביעה על ידי שתיקת הנאשם בבית המשפט, גרסת הנאשם במשטרה מעוררת תהיות רבות בדבר אמינותה.

ודוק - אינבית המשפט בא בכל טענה כלפי הנאשם ביחס להתנהלות הלכאורית של אימו ואביו באירוע, התנהלות לגביה יכולה לבקש המדינה לטעון כי מחזקת היא את האפשרות לפיה היה לנאשם היה מה להסתיר.

לפי דו"ח הבוחן ניתן ללמוד כי אביו של הנאשם הזיז את הרכב ממקומו - לא ברור מדוע עשה זאת וניתן רק להבין כי היה בכך כדי לחבל בחקירה. (לציון כי הבוחן לא נחקר ביחס לסעיף זה שציון בדו"ח הבוחן התנהלות זו של האב, כך שעובדה זו לא נסתרה על ידי ההגנה).

עובדה שלא נסתרה היא כי אמו של הנאשם, ניסתה להרחיק את בנה מהאירוע ולקחת את האחריות לתאונה על עצמה. ורק בשלב מאוחר, כאשר מסר הנאשם עדות במשטרה - בחר להודות כי הוא זה שנהג והוא אינו יודע להסביר מדוע אמו ניסתה לקחת על עצמה את האחריות לתאונה.

אני קובע כי להתנהלות אמו של הנאשם באירוע לא הייתה כל השפעה על החלטתי ביחס לאחריות הנאשם בזיקה לגרימת התאונה. המדובר בשני אירועים נפרדים, ואין בעיני כל זיקה בית התנהלות האם לאחר האירוע ובין שאלת גרימת התאונה והאחראי להתרחשותה.

גם לעדותה של נהגת הרכב המעורב, בה מסרה כי אביו של הנאשם ניסה להניע אותה מלהגיש תלונה ולהתפנות לבית החולים וניסה לשכנע אותה לסיים את הסיפור תמורת סכום כסף, לא היה בעיני משקל לצורך קביעת האחריות לגרימת התאונה בפרשה זו.

לגבי גרסת הנאשם לפיה פנה שמאלה באור ירוק, אין כל תימוכין לכך או עדות שהנ"ל חצה הצומת בירוק ואילו בנוגע לגרסתו לפיה פנה שמאלה ולא המשיך ישר, הרי שגם כאן ניתן להבין מהסקיצה אותה ערך הבוחן, כי נקודת האימפקט היתה קרובה לכביש הישר לכיוון שדרות ירושלים ולא לפניה שמאלה לה טוען הנאשם. מה שמצביע כי כיוון נסיעתו של הנאשם היה ישר ולא שמאלה.

עובדה נוספת, המערערת את אמינות הנאשם היא גרסתו לפיה, עזב את המקום טרם הגעתו של בוחן התנועה למקום, ואילו בתמונות 5 ו-6 אותם צילם הבוחן ניתן ללמוד כי הנאשם נכח במקום לצד אביו - בעת הגעת הבוחן. בנוסף, האירוע התקבל במוקד בשעה 16:09 ואילו הבוחן הגיע לזירה בשעה 16:21. לטענת הנאשם, עזב את מקום התאונה לאחר שעה וחצי מקרות התאונה, ממש בדיוק כאשר המשטרה הגיעה - מה שלא הוכח כנכון לאור תצלומים 5 ו-6.

לא מצאתי כי גרסת הנאשם משתלבת עם מארג הראיות המוצג שהציגה המדינה או עם ראיות פיזיות אחרות שתועדו על ידי הבוחן בזירת התאונה.

גרסת התביעה לא הופרכה בכל דרך. גרסת התביעה קיבלה בעיני חיזוק לאור הימנעותו של הנאשם מהעיד בבית המשפט ולעמוד לחקירה נגדית. עדי התביעה ובמיוחד עדת הראייה הניטרלית (ע.ת. 2) העידו באופן ואמין לחלוטין בעיני בעוד מנגד, לא נמצא כל תימוכין לגרסת הנאשם.

מכל האמור לעיל אני קובע כי התאונה התרחשה כמתואר בעובדות כתב האישום.

אני קובע כי הנאשם גרם לתאונה ולתוצאותיה כתוצאה מכניסתו לצומת כמתואר בכתב האישום בניגוד למופע רמזור אדום אשר היה בכיוון נסיעתו עת נכנס לצומת וחסם דרכה של ע.ת 3 (הנהגת המעורבת) לה הייתה נתונה זכות הקדימה בצומת.

אני מרשיע את הנאשם בביצוע כל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ה , 29 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים